

ആത്മരക്ഷാ സന്നദ്ധൻ

മുജാഹിദ് പ്രസ്ഥാനത്തിന്റെ സമാപക നേതാവ്

ഇ. കെ. മുഹമ്മദ് പത്രാധിപരായ അൽ മുർശീദ് (പുസ്തകം 2, ലക്കം 4)

1967 ജൂലായ് ലക്കത്തിൽ പ്രസിദ്ധീകരിച്ച പത്രാധിപക്കുറിപ്പ്

അസംരക്ഷണ വാസന നെ സർഗ്ഗികമാണ്. സ്വാഭാവികമായും അതിന്നു ചില നടപടികൾ കൈക്കൊള്ളേണ്ടിവരും. ശത്രുവിന്റെ ആക്രമണത്തിൽനിന്നും നശിക്കുന്നോദ്യമത്തിൽനിന്നും രക്ഷനേടാൻ മനുഷ്യൻ നടത്തുന്ന ഇത്തരം ശ്രമങ്ങളെ സാധൂകരിക്കാത്ത ഒരു സാമൂഹ്യ വ്യവസ്ഥിതിയും നീതിപീഠവും ഭൂമുഖത്തുള്ളതായി കേട്ടിട്ടില്ല.

മുസ്ലീംകളെ സ്തംഭിപ്പിച്ചു കൊണ്ടു കൊണ്ടിരിക്കുന്ന ഒരു നിർദ്ദേശം കൂടിയാണ് ആത്മരക്ഷാസന്നാഹം. കയ്യുംകെട്ടിയിരുന്നു ശത്രുക്കളുടെ ആക്രമണങ്ങളൊക്കെ അനുഭവിച്ചുകൊള്ളണമെന്ന് ഇസ്ലാം ഉപദേശിക്കുന്നില്ല. മറിച്ച്, ശത്രുക്കളെ ധൈര്യപൂർവ്വം നേരിടണമെന്നും അതിന്നുള്ള കരുത്താർജ്ജിക്കണമെന്നും അത് സഗൗരവം ഉണർത്തുന്നു. ചുരുക്കത്തിൽ അല്ലാഹു പറയുന്നതു കാണുക: “അവർക്കുവേണ്ടി നിങ്ങളാലാവുന്ന ശക്തിമുഴുവൻ സംഭരിക്കണം. പടക്കുതിരകളെയും സജ്ജീകരിക്കണം. അല്ലാഹുവിന്റെയും നിങ്ങളുടെയും ശത്രുക്കളെയും നിങ്ങൾക്ക് അറിഞ്ഞുകൂടാത്തതും അല്ലാഹുവിന് അറിയാവുന്നതുമായ, അവർക്കുപുറമെയുള്ള മറ്റ് ശത്രുക്കളെയും പേടിപ്പെടുത്താൻ (വേണ്ടി യത്രെ ഈ സന്നാഹം.) അല്ലാഹുവിന്റെ മാർഗ്ഗത്തിൽ നിങ്ങൾ എന്തു ചെയ്യപ്പെടുന്നുവോ അതിന്നുള്ള പൂർണ്ണമായ പ്രതിഫലം നിങ്ങൾക്കു ലഭിക്കും. നിങ്ങൾക്ക് നീതി നിഷേധിക്കപ്പെടുകയില്ല.”

ശത്രുക്കൾക്കെതിരിൽ സദാജാഗ്രതഗതായിരിക്കണം; അവരെ നേരിടാൻ മുഴുശക്തിയും ഒരുക്കട്ടണം; ഈ വഴിക്കുള്ള സേവനത്തിന് അർഹിക്കുന്ന പ്രതിഫലം അല്ലാഹു നൽകും; എ

ന്നെല്ലാമാണ് ഈ വാക്യം പഠിപ്പിക്കുന്നത്. ശത്രു ആക്രമണത്തിന് അണിഞ്ഞൊരുങ്ങുമ്പോൾ ഇപ്പറം അതിനേക്കാൾ വലിയ കോപ്പുകൂട്ടൽ ആവശ്യമാണ്. ശത്രുക്കളിൽ ഭയാശങ്കകൾ സൃഷ്ടിക്കാനും അതുവഴി അവരുടെ ആക്രമണവാസന ദുരീകരിക്കാനും അതു കൂടിയേ തീരൂ. ഇവിടെ കൃത്യവിലോപം കാണിച്ചാൽ ശത്രുക്കളുടെ ഐക്യത്തിന്നും നിശ്ചയത്തിന്നും ഊക്കുകൂടും. അവർ ആക്രമണ നടത്തി നിഷ്പ്രയാസം തുരത്തിക്കളയും. കഴിഞ്ഞ പശ്ചിമേഷ്യൻ യുദ്ധത്തിൽ സംഭവിച്ചത് അതാണ്. ശത്രുക്കൾക്കെതിരിൽ മുഴുശക്തിയും സംഭരിക്കണമെന്ന ചുരുക്കത്തിൽ നിർദ്ദേശം അറബികൾ പ്രാവർത്തികമാക്കിയില്ല. ഈ കൃത്യവിലോപം കാരണം അവർ പരാജയത്തിന്റെ ചെളിക്കുണ്ടിലേക്കു വലിച്ചെറിയപ്പെട്ടു.

ഇസ്ലാമിന്റെയും മുസ്ലീംകളുടെയും പ്രത്യക്ഷ ശത്രുക്കൾ നമ്മുടെ ചുറ്റുപാടില്ലാത്തതാണ്. സാമൂഹ്യവിപ്ലവമാണ് അവരുടെ ലക്ഷ്യം. അതിന്നു പരസ്യമായിത്തന്നെ അവർ ആയോധനപാടവം നേടുന്നു. മുസ്ലീംകളെ പേടിപ്പിക്കാൻ ആയുധങ്ങളേന്തി പ്രകടനം നടത്തുന്നു. ആയുധപരിശീലനത്തോടെയാണ് ഈ വർഗ്ഗീയക്കോമരങ്ങളുടെ പ്രവർത്തനം എവിടെയും ആരംഭിക്കുന്നത്. തക്കംകിട്ടുമ്പോൾ മുസ്ലീംകളെ അവർ കൂട്ടായി ആക്രമിക്കാറുമുണ്ട്. താനുതിലും കോട്ടക്കലും ഇപ്പോൾ കൊള്ളത്തുരും അവർ നടത്തിയ മുസ്ലീം വേട്ടകൾ നമ്മുടെ ഹൃദയത്തിൽ മായാത്ത മുറിവുകളേല്പിച്ചിട്ടുണ്ട്. നിരപരാധരും സമാധാനപ്രിയരുമായ മുസ്ലീംകളെ കൊന്നൊടുക്കാൻ അവർക്കു അശേഷം മടിയില്ല. വ്യക്തികളോടല്ല, മുസ്ലീം സമൂഹത്തോടും ഇസ്ലാമിനോടും

അവർക്ക് വൈരാഗ്യം വളർന്നുവരുന്ന ഈ വിപത്തിനെ അവഗണിച്ചാൽ പിന്നീട് ഖേദിക്കേണ്ടിവരും. അവർ ആയോധനപാടവം നേടുക; അതു നമ്മുടെ നേരെ പയറ്റുക; നാമത് രണ്ടുകയ്യും നീട്ടി സ്വീകരിക്കുക - ഈ നില തുടർന്നുകൂടാ. ആത്മസംരക്ഷണവാസന സഹജമാണ്, ആർക്കും.

സാമൂഹ്യവിദ്രോഹശക്തികൾ ആയുധപരിശീലനം നേടുന്നതും മുസ്ലീംകളിൽ ഭീതിയുളവാക്കുമാറ് പ്രകോപന പ്രകടനം നടത്തുന്നതും സ്റ്റേറ്റ് ഗവർണ്മെന്റിന്റെയും കേന്ദ്ര ഗവർണ്മെന്റിന്റെയും അറിവോടും സമ്മതത്തോടും കൂടിയാണ്. ഇത് ഉടനെ തടഞ്ഞു തീരൂ. വിദ്രോഹശക്തികളെ നിലക്കുനിർത്തിയില്ലെങ്കിൽ മുസ്ലീംകളും ആയുധപരിശീലനം നേടാൻ നിർബന്ധിതരാകും. ഒരു കൂട്ടർക്കേ ഇതു പറ്റൂ എന്നില്ലല്ലോ. സമാധാനത്തിലും സാമുദായികരഞ്ജിപ്പിലും വിശ്വസിക്കുന്നവരാണ് മുസ്ലീംകൾ. അതിന്നുവേണ്ടി ജീവൻ ത്യജിക്കാൻ പോലും അവർ തയ്യാറാണ്. പക്ഷെ ഈ മനോഭാവം എല്ലാവർക്കുമുണ്ടാവണം. തങ്ങളെ നശിപ്പിക്കാൻ ശത്രുക്കൾ നിരന്തരം ശ്രമിക്കുമ്പോൾ മുസ്ലീംകൾ മാത്രം സമാധാനത്തിന്റെയും സൗഹാർദ്ദത്തിന്റെയും മന്ത്രം ഉരുവിട്ട് എല്ലാം അനുഭവിച്ചുകൊള്ളണമെന്ന് പറയുന്നത് കഷ്ടമാണ്. ‘വെട്ടാൻ വരുന്ന പോത്തിനോട് വേദമോതുന്ന’ വിപ്ലവകാലങ്ങളുടെ തത്യാശാസത്രത്തിലല്ല അവർ വിശ്വസിക്കുന്നത്. വാസ്തവത്തിൽ മുസ്ലീംകളുടെ ക്ഷമയും സമാധാനവാഞ്ഛയുമാണ് വർഗ്ഗീയഭ്രാന്തന്മാരിൽ ധൈര്യവും ആക്രമണവാസനയും വളർത്തിയത്. മുസ്ലീംകൾ തിങ്ങിത്താമസിക്കുന്ന പ്രദേശങ്ങളിൽ ഇതിനകം അവർ നടത്തിയ ആക്രമണങ്ങൾ അതിന്നു തെളിവാണ്. പക്ഷെ ക്ഷമക്കും ഒരതിരൂണ്ട്. സമാധാനത്തിന്റെയും സാമുദായിക സൗഹാർദ്ദത്തിന്റെയും പാത വൺവേട്ടാഫി

ക്കല്ല. തക്കസമയത്ത് വേണ്ടതു പ്രവർത്തിച്ചില്ലെങ്കിൽ ഭവിഷ്യത്ത് താങ്ങാനാവില്ലെന്ന് ഉത്തരവാദപ്പെട്ടവർ ഓർക്കണം.